

להתבייש בציונות. והרב רוקמן הביאם להתבייש ביהדות

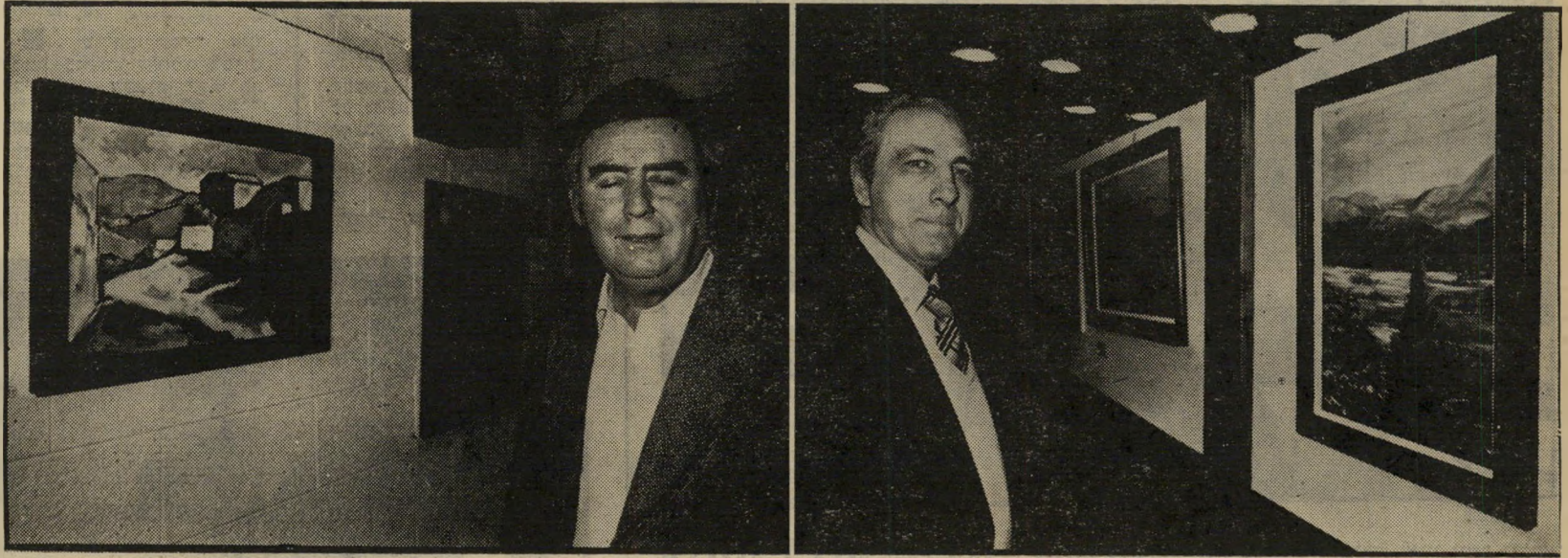
נאומו של פרס, ונאום התשובה של שריהביטחון, אריק שרון, לוו בקריאות-ביר ניים משעשעות. כשיאיר צבן השיב למישור שקטע את פרס קרא יושבראש הכנסת, "כנ" חם סבידור: "צריך לשי מור על רמת-הדין ולא על רמת-הגולן". כשהתרבו קרי-אותהביניים, הציע סבידור מפתח חדש לקריאות: "הן צריכות להיות לפי הפרופור-ציות של הייצוג בכנסת". אריק שרון הציע שהדיונים בכנסת יהיו על נושאים שכל העם מאוחד בהם. התערב צ'ארלי

אלה בארץ עבור הטלוויזיה היפאנית דווקא. הגורם לכך הוא מוכ"ל הפועל המיוזח, רפ" אד"כ בן-נתן, האיש החזק במפד"ל. צוות של הטלוויזיה היפאנית בא לארץ כדי לצלם סרט קצר על עלייה של יהודים פולניים לישראל, דרך רוסיה ויפאן, בימי מלחמת-העולם השנייה, ונפגש לצורך זה עם בן-נתן, ור"ח ור"פ טיג ואחרים. בן-נתן הצליח לשכנע אותם לצלם סרט שני על המפד"ל. הבמאי היפאני סיפר לבן-נתן שגם ביפאן יש תנועה הדומה ברוחה להפועל

כמחאה מפני החשש למילי-חמת-אחים. בתערוכת-הנגד הוא הציג מגוף עם סל שבתוכם נמצאים בתיימית; בית-קבר רות שמתחתיו פרחים, המסמ-נים את קבורת ימית; מפת ארץ-ישראל, כשהאצבע הצפור נית חבושה בתחושת רוויית-דם. בתערוכת-הנגד בלטה יור-נת השלום, הוא המשיך בציר-ריו במקום, וכל מי שרצה היה יכול ליטול מכחול בידו ולצייר, או להוסיף סיסמות לאלה שכתב אור. בתחילה היו התגובות לאירוע קריירות. אחר-כך התחילו תושבים לנהל

לקח את תמונותיו שלא נשי רפו, ועזב את המקום. כתב הארץ, מיכאל גרטי, שחשף את סוד המצאת האנרגיה של מרידור, ביחד עם רוני דניאל מהרדיו, סיפר שתחת לשמוע מוסיקה, הוא משמיע לעצמו בשעת נהיגה את הקלטת מרידור. כשהתחיל לטפל בעניין האמ-צאה, הוא חשש ששרי-העל לענייני כלכלה יכחיש את דבר-ריו, ולכן הקליט גרטי מה-רדיו את כל התבטאויות השר. גרטי הסביר שהוא ודני

התיידדו השתיים ושימקו אף נפגשה עם קוויןלן לארוחות-בוקר משותפות. "מה שלא האמנתי" סיפרה דליה, "זה שהיא אמרה שהיא מתקיימת מקולנוע". טפח מהיחסים בחברת הצמרת התל-אביבית גילה הי-בימאי הצעיר עוזי פרס, כי-סרט חדש, אהבה ראשונה נדו-נה לכישלון, המספר על אם הבוגדת בבעלה עם אהבתה הראשונה מהקיבוץ. המאהב מצליח להפיל ברשתו גם את בתה התיכונסטית של האם,

עזרא ברוך

עומד ליד ציור שלו. ברוך, העובד כמוזכיר ראשי בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, היה אחד המישפטים, שפתחו תערוכה מפרי מיכחולם ב, בבית הפרקליט" בתל-אביב. ברוך המשיך בתפקידו המישרדי גם באולם שבו הוצגו התמונות. הוא עמד בפתח וכיוון את הבאים לתערוכה.

עמי פאלקוב

שופט-השלום מתל-אביב, היה השופט היחידי שיצי-רותו הוצגו בתערוכה. כשעמד על "העולם הזה", ציון צפירי, לצלם את תמונותו, העיר לו פאלקוב הערות מיקצועיות לגבי זוויות-הצילום, ואחר-כך נזכר שכבר פגש בצלם והרשיע אותו על צילום במקום אסור.

ביטון מחד"ש: "...כמו יהודי ברית-המועצות". שרון טען שהצעה טובה לאי-אמון היא שממשלת ירון הוציאה גיוזי דין-מוות על חברי אגודת הכפרים בגדה. התערב יוסי שריד: "אתה רוצה שנביע אי-אמון לממשלת ירון? כשי תקף שריהביטחון את יושבי ראש מיפלת-העבודה, קרא כלפיו רפי סוויסה: "של נע ליד מעל רגליך, כשאתה מדבר אל פרס! קרא פינחס גולד-שטיין: "לפי התקנון אסור ללכת יחף בכנסת".

למחרת הצבעת התיקו בכנסת איחר ח"כ שנינו, מר-דכי וירשובסקי, לישיבה של ועדת-החוקה, שדנה על החוקים האחרים. כשנכנס לחדר שאל אותו יושבראש הוועדה, ארי קולאס, לסיבת איחורו, וירשובסקי ענה: "הפעם יש לי סיבה טובה, כי מיסדרון המוביל לכאן הצלתי כמה אנשי-מערך, שסבלו מ-הרעלת נפסליו". ולקול צחוק של הח"כ השני שנכח בישי-בה שבח וייס, שישב בוועדה, הוסיף: "מה הם מיתרו להי-ציא את הפראקים מהארונות?"

את דעתו על המתרחש בארץ בשבועות האחרונים, בי-טא חבר מרכז מיפלת-העבור-דה, צבי כסה: "מפא"י הבי-אה בנייארדס להתבייש בסוצ-יאליות. מנחם בגין הביא בני-אדם להתבייש בציונות, והרב חיים רוקמן מביאם להת-בייש ביהדות".

סרטי-טלוויזיה תיעודי על המפד"ל, אנשיה, ישיבותיה והתיישבויותיה, מצולם בימים

יצחק שילה

ניצב ליד פורטרט שלו שצייר עורך-הדין טדאוש טומשבסקי, שמוצג גם הוא בתערוכה. שילה, נשוא-יתורו של ביה"מ-המישפט המחוזי בתל-אביב, אמר שמאז שעורך-הדין צייר אותו, הוא גידל שפם. אם זה יגרום לאי-הבנות בויהוי, הוסיף, הוא מוכן להסיר אותו.

עם אור ויכוחים, ואחר-כך בא מישורו הציג עצמו כאלוף-על מישנה במילואים וציווה על אור לטלף את יצירותיו. הצייר סירב ואז התחילו תושבים לטלף את התערוכה שהיתה בעד הנסיגה ואף שרפו את התמונות. הם רצו לקנות מאור, בכסף מלא, את התמונות נגד הנסיגה שלו, אך הוא סירב,

אל הגיעו לסקופ הגדול לפני הטלוויזיה, בשיטות די אפוי-רות. השניים הניחו שהממציא פנה לחברות אחרות המשקי-עות בפסנטים, לפני שהגיע למרידור, כשהגיעו לחברת דנות, סופר להם שהממציא, דני ברמן, אכן פנה לחברה, והיא דחתה אותו. השניים נק-טו באותה שיטה, גם לגבי הי-מומחים שבדקו את ההמצאה. בארץ יש מעטים בלבד העוס-קים בנושא זה. הם עברו מ-אחד לשני, וכשהגיעו לפרו-פסור אהרון רואי, מאו-גיברטיטט באר-שבע, אמרו לו: "אתה בדקת את ההמ-צאה?" הוא לא הכחיש, ואף העניק לשניים הוותידעת.

כוכבת הסרט נועה בת-17, השחקנית הצעירה רליה שימקו, עובדת כמורה בבית-הספר עממי שימקו. שהשתת-רה לפני חודשים מעטים מ-שרות צבאי בתיאטרון צה"ל, הופנתה עליידי קרובי-מישפחה לביית-הספר תל-חי שבשכונת סלמה ג', שליד רמת-חן. שימי-קו, שאין לה נסיון כחורא, לר-התקבלה לעבודה כמורה לדר-מה יוצרת, בכיתות הנמוכות, ורכשה את לב התלמידים. אחר-י שהסרט, שבו היא מככבת, יצא למסכים, התחילו תלמידיה לאסוף את כל קטעי-העיתונות הקשורים בה, והביאו אותם לכיתה.

כשהופיעה הכוכבת הי-צעירה בתוכנית שעה טובה, של הטלוויזיה, היא התוודעה לשחקנית האמריקאית קתלין קווילן, שרואינה באותה תוכנית על תפקידה בסרט יש-ראל המצולם בימים אלה. מאו

המנסה לסכסך בדרך טראגית בין השניים. בערב קולנוע חי, שנערך בניבעת-שמואל, ושבו הוקרן הסרט בהקרנת-בכורה, סיפר עוזי, בנו של הקבלן גיגי פרס ובן-אחיו של יושבי-ראש מיפלת העבודה, על הי-סיבות לעשיית הסרט: "אני מכיר את החברה הזו, החברה הטובה של צפון תל-אביב, ויש בה זיוף. רק כאשר הם צריכים לדפוק על השולחן הם נהגים בטבעיות, ואז הם אגרי-סיבבים".

המאהב שבסרט, חנן גולדברג, נשאל עליידי אחד הצופים כיצד הוא התכוון ל-תפקיד, והוא אמר: "ניסיתי לחפש מישהי שאהבתי לפני 20 שנה, אך היא לא היתה בארץ, ולצוות לא היה כסף לשלוח אותי אליה".

אחרי שנה של חופשה ללא-תשלום, ועבודה אינטנסי-בית ברדיו, חוזר השחקן יוסי גרבר לתיאטרון. הוא מחליף את אלברט כהן במחזה מקום אחד, המוצג בתיאטרון הקאמרי, ומשתתף בחזרות של המחזה טוב, שיועלה בחודש יוני. חזרתו של גרבר לתיאטר-רון מלווה בלימוד נגינה על כלי חדש, מי שלמד על כינור במחזה כל יד טוב ראוי לקצת חסד, לומד עכשיו לנגן על אקורדיאון לצורכי מקום אחר.

יצחק ליבני מספר שכאשר הוא לבדו במכונית, הוא נוהג לשיר שירים ביידיש. "אני מתבייש לעשות זאת כשי מישור שומע". ליבני הצליח, בדרך מיוחדת ליצור קשר עם